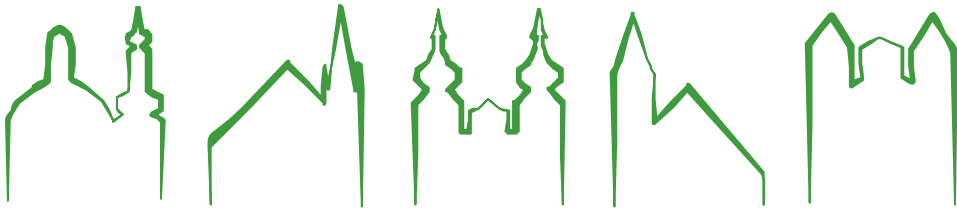

Život farností Znojma

březen
2017

3

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Masopustem v půst!

Povznášející a očištný půst. Střízlivé opojení ducha. Na podstatu mířící askeze. Těmto hodnotám postní doby předchází tradičně plesová sezóna, karnevalový rej a masopustní radovánky. Přímětický farní tým pořádal v Mramotičích již čtrnáctý farní ples, který tedy může oprávněně nést označení „tradiční“. Organizátory plesu obcerstvil článek s názvem *ČBK schválila přípravu nové regule pro organizaci farních plesů*, který vyšel 9. 2. 2017 na katolickém webu *Tisickrate.cz*.

K otázce tradičnosti plesu například cituje P. Mgr. Romana Kubína: „*Farnosti, které svůj ples označují jako tradiční, budou muset prokázat, že se akce koná po dobu minimálně tří let a jsou schopny zajistit udržitelnost na dalších pět.*“ O tradičnosti a udržitelnosti přímětického plesu nemůže být pochyb – počet míst k sezení narostl od minulého roku o čtyřicet a rezervace se vyčerpaly už bezmála dva týdny před začátkem. S dalšími kritérii uváděnými článkem by mohl mít ples eventuální potíže: Délka sukní tanečnic u předtančení by na kolena, a tudíž ani na normu nedosáhla. Vyhrazený stůl pro klérus rovněž chyběl a transparentnost tomboly budí pochybnosti vždycky.

Klérus ostatně ani o nějaký vyhrazený stůl nestál. Otec Jindřich Čoupek se systematicky přesouval od jednoho stolu k druhému a zapřádal hovory o životě, vesmíru a vůbec, otec Marek Coufal důsledně roztácel sukně mladších i starších tanečnic, otec Pavel Sobotka se pro jistotu nedostavil a já, jáhen Daniel Blažke, jsem u baru roztácel pěnivé ná-

Maškarní karneval v Citonice, jehož tématem byli letos vodníci.

poje zízlivým lidem. Taneční slavnost navštívili také otec děkan Jindřich Bartoš s kaplanem Martinem Hönigem, ale čert ví, co dělali, protože s otcem Jindřichem jsem se na baru viděl jen jednou a otec Martin si dokonce přišel jen pro nealkoholické pivo. Ale na základě toho ještě nelze s jistotou tvrdit, že se na plesu nebavili. Já a posledně jmenovaní jsme se ostatně dostavili s dvouhodinovým zpožděním, protože nám bylo přednější vzdělávat ve víře birmovance našeho děkanátu. Někteří z nich sice dali přednost plesu před vzděláváním ve ví-

ře, ale budiž jim přáno – jim estetická příprava na ples trvá déle, než duchovním.

Do masopustní doby farní tým z Přímětic zahrnul ještě maškarní karneval pro děti ze školky z Citonice a Přímětic. Masopustní období se tedy naplnilo důkladně a zásobili jsme se tak bohatě pro dobu postní, která nám od podobných veselíc uleví. Vážnost si koneckonců bez humoru poradí. Zato humor si sám bez vážnosti nevystačí. Ať žije doba postní!

jáhen Daniel Blažke

Z OBSAHU:

Výročí brněnské diecése _ 2
300 let od narození malíře
J. L. Krackera _____ 3
Rozhovor s P. Badoškem_ 4

SK 3,19

OBRÁTĚ SE.

300 slov

P. Mariana Huska
OPraem.

Postní doba – doba proměny

Tak nám zase začíná ta úžasná doba milosti, ten čas spásy, to období, kdy se všichni proměňujeme, abychom byli zase více obrazem Božím, ke kterému jsme byli stvořeni. Bude se nám to dařit? Jaké prostředky ke své proměně použijeme?

V Písmu svatém čteme, když se apoštolům nedařilo v boji se zlem, že proti takovému určitému zlu je potřeba bojovat modlitbou a postem. Tyto úkony zcela jistě patří zvláště do postní doby. Ale co je to půst? Jak má vypadat? „Když se však postíte vy, netvařte se utrpeně jako pokrytci, ale potři svou hlavu olejem a tvář si umyj.“ Podle Ježíšových slov nemám při postu vypadat utrpeně. Vždyť ano, něco si odříkám, ale abych získal mnohem víc, a to je radost. Půst také nemá být jenom něco na efekt pro okolí. Zároveň ale známe smysl symbolů a znamení. Také mnozí proroci Starého Zákona se z Božího nařízení stávali znamením pro Izrael, často svým jednáním i svým vzhledem.

Každý máme různé pomůcky, které nám pomáhají při práci na sobě. Na základě Ježíšových slov o krásné tváři při postu i v souvislosti se znamením, kterým byli často starozákonní proroci pro lid, jsem už před mnohými lety začal v době postní „zkrášlovat svou tvář“. V době postní shodím svůj plnovous a pravidelně se holím. Jsem tak možná určitým znamením pro své „ovečky“, že se něco děje, že je nějaký zvláštní čas, hlavně je to ale také znamení pro mne. Když musím takto pravidelně se starat o svou tvář, tak mi to připomíná, že chci pečovat o svou duši a svůj vztah k Pánu Bohu. Že to nechci zanedbávat. A nebojme se všichni, třeba různými způsoby, být i trochu vynalézaví, abychom opravdu byli pro tento svět znamením, svědectvím o Boží lásce. Máme svědčit o tom, komu jsme uvěřili, ne být schovaní v davu.

Slovo biskupa Vojtěcha k založení brněnské diecéze

Milí přátelé, brněnská diecéze slaví 240. výročí svého založení. To je velká věc v životě místní církve. V malém dějepisném okénku by se dalo připomenout, že v době vlády Marie Terezie (1740-1780) byla na Moravě jediná diecéze, a to v Olomouci. Patřila mezi největší a nejrozsáhlejší v celém tehdejším mocnářství. Měla 525 farností, a proto byla Morava zvolena jako první k plánované církevní reorganizaci. Tehdejším záměrem bylo vytvořit dvě nová biskupství - v Brně a v Opavě. Dne 5. prosince roku 1777 vydal papež Pius VI. zvláštní bulu, kterou povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství, a jemu podřízené nové Biskupství brněnské s ním mělo vytvořit moravskou církevní provincii. Tehdy rovněž plánované opavské biskupství na své založení z politických důvodů čekalo až do 30. května 1996.

Co je vlastně diecéze?

Samotné slovo pochází z řeckého dioikéin, což znamená „spravovat dům“. Jak říká Kodex církevního práva, je diecéze částí Božího lidu, která je svěřena do pastýřské péče biskupovi a je vymezena určitým územím tak, že zahrnuje všechny věřící, kteří na tomto území přebývají. Pokud opustíme formulace církevních dokumentů, dá se jednoduše říci, že diecéze je území, na němž všichni žijeme své povolání Bohem a máme ve vzájemné lásce a pomoci vytvářet rodinu, v níž se všichni lidé mohou cítit milováni a přijímáni.

Když slavíme narozeniny blízkého člověka, je jejich nedílnou součástí ohlédnutí se zpět, často nejen k historii rodičů a prarodičů, ale ještě do vzdálenější historie. Při takových slavnostních setkáních jsou vypravovány a sdíleny příběhy, které připomínají důležité či humorné události členů rodiny, a tak jsou posilovány rodinné vazby a jistota vzájemnosti. Toto zakončení v minulosti otvírá dveře k budoucnosti. Bez této historické paměti je budoucnost člověka omezena na nejbližší, obvykle biologicko- materiální obzor sebe sama, který se pak stává zdrojem jak přehnaných nadějí, tak strachu a obav. Ve společenství věřících jde o ohlédnutí do mnohem hlubší minulosti.

Když se podíváme v historii naší diecéze trochu nazpět, v kolika lidech se díky existenci věřících mohlo narodit, vyrůst a rozkvést něco krásného? Co všechno dokázala naše pastorační, katechetická, mládežnická centra, centra pro rodinu, charita a další odbory, oddělení a organizace založené pro pomoc věřícím i nevěřícím v jejich starostech?

A co udělat pro budoucnost brněnské diecéze, aby byla i nadále plná naděje?

Právě o tom píše svatý Pavel ve svém dopise křesťanům v Kolosách. Jeho dopis by se dal parafrázovat asi takto:

„Tou nadějí jste vy, duchovně i tělesně plodní věřící, kteří projevujete milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost.

Vy, kteří dokážete vzájemně spolupracovat na všem, co je dobré.

Vy, kteří se dokážete i ve své různosti respektovat a navzájem si odpouštět lidská provinění. Tak jako je odpouští Bůh vám.

Jste to vy, kteří jste poznali Boží lásku a radujete se z ní tak, že se stala ústřední hodnotou vašeho života a cestou k dokonalosti.

Jste to vy, kterým v srdci nevládně zdánlivý pokoj bohatství a síly, ale pokoj Kristův. Vy, kteří jste za něj vděční a vyznařuje z vás.

Vy, kteří se nebojíte slyšet a přemýšlet o slovech, která vám říkají druzí a žijete v reálném světě, do kterého jste zasazeni.

Jste to vy, kteří se snažíte svým životem zpívat Bohu písně vděčnosti a vším, co říkáte a konáte, se připojujete k tomu, čím opěvoval svého Otce Ježíš Kristus.“

Milý přítelé, brněnská diecéze slaví 240. výročí svého založení. Kéž je pro ni tím nejvzácnějším darem každý z vás a diecéze ať je darem pro vás všechny.

Ať vám Bůh žehná.

Vojtěch Cikrle
diecézní biskup brněnský

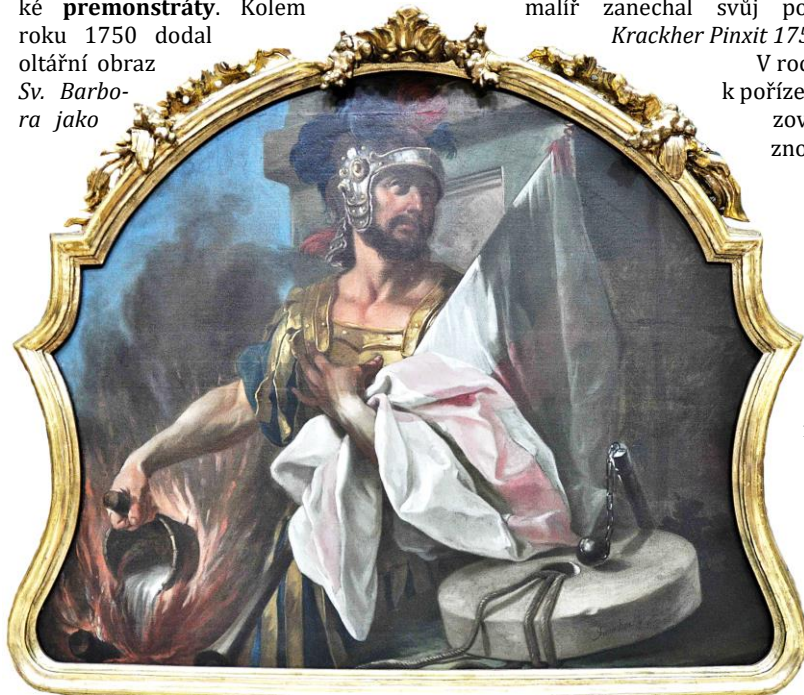
300 let od narození malíře J. L. Krackera

Jan Lukáš Kracker se narodil 3. března roku 1717 (některé prameny uvádí i rok 1719) v umělecké rodině (jeho otec byl také malíř) ve Vídni. Vzdělání získal na vídeňské umělecké Akademii u Paula Trogera. Zprvu pracoval v dílně brněnského malíře Rottera, později se osamostatnil a usadil ve Znojmě a pro město a okolí namaloval řadu obrazů.

Pracovní zakázky jej následně zavedly do Horních Uher, kde vytvořil freskovou výzdobu v kostelech ve Vranově, Šaštině a Nižně Šebestové. Když se rozšířil Krackerův věhlas, byl v roce 1760 povolán k velkolepé výzdobě stropu v pražském barokním skvostu – kostele sv. Mikuláše na Malé Straně. Následně byl činný opět v Uhrách, konkrétně v premonstrátském kostele a klášteře v Jasově, kde vytvořil svoje hlavní dílo. V roce 1776 se sice ještě na krátko vrací na Moravu, kde maluje fresky a oltářní obrazy pro premonstrátské opatství v Nové Říši, následně se ale natrvalo usazuje v Egeru v Uhrách, kde je zaměstnáván především tamním biskupem. Zde také vytvořil svoje velké pozdní dílo nástěnnou malbu lycea v Erlau *Tridentský koncil*. Kracker umírá 1. prosince 1779 v maďarském Egeru.

Krackerova působnost ve Znojmě se vymezena přibližně roky 1750 a 1757. Výběh Znojma nebyl náhodný. Ze Znojma pocházela Krackerova manželka Margaretha, která zde žila se svým bratrem malířem Petrem Dominikem Gaußnerem a důležitou roli hrál jistě i dostatek pracovních příležitostí. Ve Znojmě se Krackerovi a jeho manželce narodila v roce 1750 dcera Marie Teresie. Kracker během svého znojemského pobytu často pracoval pro loucké **premonstráty**. Kolem roku 1750 dodal

oltářní obraz *Sv. Barbora jako*

Sv. Florian patron hasičů v kapli sv. Jana Nep. u Sv. Kříže | foto autor článku

patronka dobré smrti pro dnes již neexistující hřbitovní kostel zasvěcený stejné světici v Louce. Pro premonstráty vytvořil také dnes ztracený hlavní oltářní obraz *sv. Markéty* pro kostel v Příměticích.

Dalším řádem, pro který Kracker ve Znojmě pracoval, byli **dominikáni**. Do jejich klášterního kostela Nalezení sv. Kříže dodal v letech 1752 až 1756 sedm obrazů, tři kasulové pro boční oltáře sv. Petra Veronského, sv. Jana Nepomuckého a sv. Barbory a kromě těchto přispěl ještě menšími obrazy *sv. Floriána*, *sv. Jiří* a *Smrti sv. Rozálie* určené pro predelové nástavce, a k tomu samostatný drobný obraz s námětem *sv. Tekly*. První z oltářních obrazů zachycuje mučednickou smrt dominikánského světce *sv. Petra Veronského* (obraz je dnes ve velmi špatném stavu a čeká na restaurování), druhý z obrazů – nedávno úspěšně restaurovaný – představuje *sv. Jana Nepomuckého* adorujícího krucifix, v pozadí za Janovými zády je vyobrazena scéna shození světce do Vltavy za přítomnosti krále. Poslední z oltářních obrazů zobrazuje *sv. Barboru*, patronku dobré smrti, jak těší umírající v hodině smrti.

Menší restaurovaný obraz *sv. Rozálie* (aktuálně zapůjčený na výstavě v Olomouci) zachycuje pokojnou atmosféru smrti této poustevnice. Světice leží v jeskyni, v ruce drží kříž, před ní leží rozevřená kniha a květy růží a u jejích nohou se sklání anděl. Další dva menší obrazy znázorňují dvě mužské polofigury. *Sv. Jiří* je vyobrazen jako voják s helmou zabíjející draka. *Sv. Florián* je pak představen jako voják v římské zbroji s vědrem, z něhož vylévá vodu na oheň, a s praporem. V pravé dolní části obrazu se nachází mlýnské kolo, na němž malíř zanechal svůj podpis: „Joan: Krackher Pinxit 1752“.

V roce 1757 došlo k pořízení nové obrazové výzdoby ve znojemském **kapucínském kostele**, jejíž podstatnou část zdarma zhotovil Jan Lukáš Kracker, jenž byl velkým příznivcem kapucínů. Vtiskl tak výzdobě kostela její definitivní podobu. Kracker namaloval ústřední obraz s vý-

Krackerova díla ve Znojmě

Dominikánský kostel Nalezení sv. Kříže

- * Umučení sv. Petra Veronského (kaple sv. Petra V., před 1753)
- * Sv. Florián (kaple sv. Jana Nep., 1752)
- * Sv. Jan Nepomucký (kaple sv. Jana Nep., kolem 1752)
- * Smrt sv. Rozálie (kaple sv. Anny, 1752-6)
- * Sv. Tekla (kaple sv. Barbory, 1752-6)
- * Sv. Barbora (kaple sv. Barbory, 1756)
- * Sv. Jiří (kaple sv. Barbory, 1756)

Kapucínský kostel sv. Jana Křtitele

- * Kázání sv. Jana Křtitele (hlavní oltář, 1757)
- * Sv. Antonín Paduánský (boční oltář, 1757)
- * Sv. Fidelis ze Sigmaringu (volně zavěšeno, 1757)

Kostel sv. Alžběty

- * Nanebevzetí P. Marie (hlavní oltář, původně kostel františkánů)

jevem *Kázání sv. Jana Křtitele* (silně ovlivněný tvorbou svého učitele Paula Trogera). Dále pro boční oltáře namaloval obrazy *sv. Antonína Paduánského* a *sv. Františka* (nedochovaný), který byl později nahrazen novějším obrazem. Nakonec vytvořil ještě dvě plátna pro volně zavěšení zobrazující kapucínské světce *sv. Fidelise ze Sigmaringu* a *sv. Josefa z Leonessy*. (Druhý z obrazů se nedochoval.) Na výzdobě kostela spolupracoval také drážďanský dvorní malíř František Karel Palko, který dodal své obrazy rovněž zdarma. Jedná se o plátna umístěná na bocích hlavního oltáře zobrazující rodiče Jana Křtitele sv. Alžbětu a sv. Zachariáše.

Kracker pracoval ve Znojmě i pro **františkány** usazené v původně minoritském klášteře. Pro jejich kostel vytvořil pro hlavní oltář obraz *Nanebevzetí P. Marie*, na němž také zanechal svoji signaturu. Po zrušení kláštera byl oltář i s obrazem přemístěn do kostela sv. Alžběty.

Jan Lukáš Kracker je vedle Paula Trogera a nám dobře známého Franze Antona Maulpertsche považován za nejvýznamnějšího malíře fresek, který působil v zemích podunajské monarchie. Svoji nesmazatelnou stopu zanechal i ve Znojmě, kde vytvořil řadu obrazů, jejichž objednateli byly zdejší kláštery premonstrátů, dominikánů, kapucínů a františkánů. Jeho obrazy můžeme dodnes obdivovat ve znojemských kostelích sv. Jana Křtitele, Nalezení sv. Kříže a sv. Alžběty.

Ondřej Lazárek

Literatura: Valeš, T.: *Příběhy slávy a zapomnění*, 2014; Pistorová, Z.: *Výzdoba dominikánského klášterního kostela ve Znojmě*, 2009

Meteorologie tíhne k nebesům tak jako já

O nelehké cestě k Bohu, pěší pouti do Jeruzaléma i meteorologii jsme si povídali s Petrem Badoškem, znojmským farníkem, který má v nohách mnoho kilometrů a v hlavě spoustu zajímavých myšlenek.

Petr zaujatý Božím stvořením | foto archiv P. Badoška

Petre, je o tobě známé, že jsi konvertita. Jak si tě Bůh našel?

No ...asi to jeho andělům dalo dost práce, moc jsem jim to neusnadňoval. Jako pochybujícího rádoby ateistu hnala mě vpřed vědomá touha po poznání podstaty všeho, ale také, jak jsem si uvědomil mnohem později, s ní spojený podvědomý strach o sebe. Veškeré pozemské autority, včetně milované vědy, však časem selhaly v pomoci najít skutečné štěstí. Místo něj beznaděj ovládla čas bloudění mlžným močalem nejistoty. Když to ale s hledáním myslí člověk opravdu vážně, tak se asi stejně nemůže dopachtit jinam, než do pohraničí Božího království. Má cesta k němu byla dlouhá a tichá, přitom dramatická a bolestivá. Bohu často nezbylo, než využít možnosti duchovního násilí. Děly se divné věci, malá velká znamení, bez kterých bych asi nemohl překonat předsudky vůči církvi. Každý den si ty „mé“ zázraky připomínám v ranní modlitbě, jako si Židé stále připo-

mínají divy z dob vysvobození. Můj největší zázrak však trvá neustále – navzdory protivenstvím cizím i vlastním bez ustání věřím v Boha. Pomodlit se Otčenáš a Credo je mi potěšením a radostí.

S tvým obrácením souvisí i pěší cesta do Svaté země, můžeš nám o ní něco v krátkosti prozradit? Jak ji zpětně hodnotíš a co ti nejvíce dala?

Pout' je úžasný obraz pouta, vztahu. Já jsem tady a cíl tam, cesta mezi námi nás spojuje, a (což je pozoruhodné) zároveň odděluje. Toužím-li po úplném sjednocení, je třeba na cestu vstoupit, projít ji a opustit, a teprve pak mohu vstoupit, dotknout se, ulovit nebo políbit svůj vytoužený cíl. A je to. Už nejsou dva, ale jeden. Je to velmi jednoduché. Jde se ale tímto turistickým způsobem zmocnit Božího města pokoje, skutečného Jeruzaléma? S vervou pravěkého lovce-sběrače jsem doufal, že ano. Z omylu mě vyvedl až izraelský ministr zahraničí: „Nikdy nevstoupíte do Izraele!!!“ Tak trochu jsem se zhroutil, takže mě ze „svaté země“ odtáhli za nohy a vyhodili z auta v území nikoho. A já přitom nechtěl udělat nic jiného, než zašeptat na svaté hoře v Jeruzalémě: „Bože můj, děkuji Ti za všechno. Děj se vůle Tvá, dělej si se mnou, co chceš.“ Nic víc, nic méně. Ještě jsem ale netušil, jakou váhu má lidské slovo. Ani to, že Bůh každý slib využije. Proč by si takovou příležitost nechal utéct! My tomu pak často říkáme zkouška, tím těžší, čím víc se naše představy liší od skutečnosti... Na břehu Rudého moře, po posledním pokusu dostat se do Izraele, jsem na pokraji sil, v horečce a postižen stuporem nemohl vědět, že mě Bůh brzy do svého Jeruzaléma přivede. Ale také, že předtím, než mi dá napít z pramene opravdového štěstí, dá mi pochopit něco z tajemství tří křížů Golgoty. To už je ale jiná kapitola.

Absolvoval jsi i nějaké jiné poutě do vzdálených míst?

Vzdálená místa? Pro někoho leží i Mašůvky někde za hranic vesmíru. Ale na druhou stranu, hranice stvořeného světa jsou opravdu skryty tak blízko, až z toho mrazí. A nemusíme mluvit třeba zrovna o smrti, která se k úvaze nabízí. Stačí se pravdivě pomodlit Zdrávas, Maria, třeba jenom ta dvě slova, a pocit vzdálenosti je tentam. Když se ale vrátím na zem k jádru vaší otázky, tak ano. Po svých jsem putoval do Plzně, do Říma, a také na Velehrad. Tam už s velkou skupinou poutníků, stejně jako busem do Lurd nebo na jih Balkánu po stopách Sedmipočetníků. Byly to zajímavé cesty, každá pomohla něco vyřešit nebo

přinesla cenné poznání, a rád na ně vzpomínám.

Je ti bližší pout' ve společenství ostatních nebo o samotě?

Obojí způsob pouti je krásný, každý jinak. Krom vždy stejných puchýřů a mžitků z únavy nabízejí poutě i prožitky, které ve společenství nebo naopak o samotě neprožijeme. Přijde mi, že při společné pouti se spíš vychází do světa, jde se demonstrovat víra, v dobrém slova smyslu, o samotě pak odcházím ze světa, jdu víru prožít. Obojí má své místo v životě církve, tak jako se do její široké náruče vejdu třeba salesiáni vedle kartuziánů. Když mám mluvit za sebe, tak od přírody tíhnu k samotě, je mi s ní dobře. Kupodivu se mi s její pomocí také daleko lépe odolává představě, která se mě snadno zmocňuje v pelotonu, která je mi ale pořád vzdálenější. Totiž že i cesta může být cíl. Alespoň v našem současném světě o to stojím čím dál méně.

Máš spočítáno, kolik jsi už při poutích nachodil kilometrů?

Tak to nemám. Kilometry jsem počítal většinou jen proto, abych se neulejval. Na poutích sice většinou obětují každý krok za jednoho člověka z kraje, kterým zrovna procházím, ale počítání nechávám na andělech. Pokud má pro Nebe taková statistika vůbec nějaký význam, tak pro ty borce, co umějí počítat i vlasy na hlavě, těch pár kroků určitě nebude problém.

Tvoje jméno je pevně spjato i s krásnou zříceninou poblíž Lukova, s Novým Hrádkem. Proč je ti toto místo blízké?

Dokud pro mě bylo náboženství něco mezi Hvězdnými válkami a Krásou nesmírnou, tak byl Nový Hrádek mým azylem před hrůzou světa. Smutně krásná zřícenina rezonovala s mojí duší natolik, že jsem jí často věnoval i většinu času mimo pracovní dobu. Po pádu železné opony to bylo velmi pravdivé místo, neznámé, syrové a divoké, které si ve srovnání s ostatními objekty památkového ústavu na nic nehrálo. Večerní hlášení se podávalo vysílačkou jako někde na Aljašce. Svítlo se petrolejkou a ta když zhasla, krom světlušek a hvězd nebylo vidět vůbec nic. Ticho a pokoj vládly nádvořím, návštěvníků tolik, že spíš než jako průvodci připadali jsme si jako hlídka na ztracené vartě. Hrad si oblíbila nejvzácnější zvířata a květiny, které mi při vandrech po Balkáně připomínaly rodný kraj a v rodném kraji Balkán, ty se tu kosily kosou. To místo mi přirostlo k srdci natolik, že když se před sedmnácti lety otec Jindřich zeptal, kde bych chtěl být pokřtěný, tak jsem ani nemusel o ničem přemýšlet.

Občas Tě slyšíme na Radiožurnálu jako meteorologa-pozorovatele, kde posluchače informuješ o počasí. Jak ses dostal k meteorologii a co tě na ní baví nejvíc?

Meteorika v Kuchařovicích je mým azylem v současnosti. Když se ponenáhlu začala ozývat potřeba nějakého jistějšího zaměstnání, tak na hrad přijel na prohlídku zajímavý pán. A protože tam byl sám, povídali jsme o všem možném. Když se prořekl, že je vedoucím z rosničky, s nadšením jsem si vzpomněl na zážitek z dětství, kdy jsem při exkurzi na stanici poprvé pocítil na cizím místě pocit „jako doma“. Meteorologie mě navíc vedle botaniky a ostatních přírodních věd mimořádně zajímala, tihne k nebesům tak, jako já... Po asi osmi letech se v Kuchařovicích uvolnilo místo. Bohu díky za ně! Pozorovatel je na stanici v roli dělníka vědy, zkříženého s poustevníkem. Asi jsem si nemohl vymyslet místo s lepší kombinací možností realizace, povinností a odpovědností vůči zemi i nebi. A k tomu jsem dostal ještě osobní bonus. Vždycky mě fascinovaly majáky, dokonce bylo mým tajným snem na nějakém pracovat. Smůla. Od třetihor nemáme moře. Na první službě v novém zaměstnání jsem si ale s údivem uvědomil, že pozorovatelna s nádherným rozhledem, ze které hlídám mraky, stojí na dávno ztichlém mořském pobřeží...

Prozradíš nám, jaké počasí nás čeká v březnu?

To bych si dal. To ví jenom Pán Bůh, protože je vševědoucí. Já nejsem ani Bůh, ani synoptik, tedy předpovědač. Jsem pouhý pozorovatel, nejmenší mravenec, sběrač dat. Takže nemohu víc, než popsat teď a tady. Ale ani opravdový synoptik by za víc než pár dnů předpovědi ruku do ohně nedal. I nejlepší počítače předpovídají relativně přesně na den či dva, obstojně na tři dny. Společenské objednávky vychází vstříc předpověď až desetidenní, ale kdo ji pozorně sleduje, ví své. Měsíční výhled, to už je spíš čirá statistika, která stejně jako pranostiky kulhá na obě nohy. Ale nebojte se. Dá-li Pán Bůh, jaro jednou přijde!

Ve farním společenství máš na starost projekt Adopce na dálku? Můžeš nám říct, o co přesně se jedná a jak projekt funguje?

S několika lidmi, se kterými se vidíme nejméně jednou do roka, podporujeme finančně několik lidí v méně šťastných částech světa, které jsme sice na živo nikdy neviděli, ale věříme, že jim to ulehčí těžký život a udělá radost. A to dělá radost i nám. V současné době podporujeme přes ADCH Praha Bwaku Sande Paula, seminaristu v Ugandě, prostřednictvím OCH Znojmo přispíváme na potřeby adopce na dálku na Ukrajině a máme-li přebytek, posíláme ho do Tanzanie na konto adopce na dálku Misijní banky ubožáků. V případě naší skupiny jde o jednoduchou činnost. Několik lidí, kteří se chtěli účastnit tohoto projektu, ale neměli peníze či odvahu na samostatný závazek, se domluvilo na tom, že vždy po Velikonocích jeden z nich shromáždí peníze od všech ostatních, odešle je na vybraná konta a za rok na další schůzce předloží jednoduché vyúčtování, doklady o zaplacení a případnou korespondenci. Členství v naší skupině není podmíněno závazky, které by nebylo možné měnit nebo rušit. Občas někdo odstoupí nebo se odstěhuje, jedna paní nám už umřela, ale jiní ochotní lidé přicházejí, a tak tímto způsobem v podstatě bez potíží fungujeme už čtrnáctý rok.

Jaké jsou tvé plány do budoucna? Máš ještě nějaký sen, který by sis chtěl splnit?

Před mým prvním Svatým přijímáním se četlo v evangeliu, že se nemáme pít tím, co budeme jíst a pít, čím se budeme oblékat. Vždyť Bůh ví, že to všechno potřebujeme. Nejdříve máme hledat Boží království, a všechno ostatní nám bude přidáno. Takže strategický plán mi byl darován hned na počátku, a já ho přijal s úlevou a radostí. Záložní nemám. Plány taktické pak tvořím dle potřeby. Všechny se snažím podřídit mému poslednímu snu:

Nekompromisní obránce vstupu na zříceninu Nový Hrádek | foto archiv P. Badoška

strávit tak věčnost na hostině Božího království, a radovat se z Božích lahůdek s každým, kdo o to stojí...

ptala se Petra Bláhová

Petr Badošek

Narozen ve Znojmě 25.1.1973, kde vystudoval gymnázium a kde žije dodnes. Notnou chvíli se hledal na několika vysokých školách přírodovědného zaměření, kde se nenašel, až zakotvil na meteorologické stanici v Kuchařovicích, která ho žije. Zároveň již 25 let pracuje jako průvodce na zřícenině Nový Hrádek u Lukova. V dobách nevládných si vyzkoušel, jak se žije pošťákovi, asistentovi vozičkáře, ovčákovvi, kamelotovi, zaměstnanci městské zeleně či zahradnímu architektovi. Má staršího bratra a mladší sestru. Je svobodný, potkáte-li ho s kočárkem, zcela určitě z něj bude kulit oči malý synovec.

POSTNÍ ALMUŽNA 2017

V postní době bychom měli mít kromě postu také snahu vykonat skutek milosrdenství. Jednou z možností takového skutku je i forma spojení postu a almužny. Přesněji řečeno POSTNÍ ALMUŽNA. Zapojením se do Postní almužny tak Váš postní sebezápor a Vaše almužna dává naději na život a uzdravení chudým nemocným dětem na Ukrajině. Pro tyto děti svým milosrdným skutkem přinášíte naději, naději na uzdravení, naději na život. Vaše láska, se kterou v postní oběti a sebezáporu přinášíte pomoc, jsou pro tyto nemocné děti jejich lékem. Na Ukrajině nemají lidé možnost žádného zdravotního pojištění, a tak jsou

nuceni si sami nakoupit zdravotní materiál na operace či ošetření anebo plně hradit veškeré operace, léčebné a zdravotní služby. Tato země je v současné době navíc ještě zmítána válečnými konflikty a nepokojí. Bída a chudoba v této zemi tak odebírá veškerou naději těmto vážně nemocným a umírajícím chudým dětem. Od počátku projektu Postní almužny se nám podařilo pomoci léčit více jak 70 dětí. Bližší informace o tom jak se do Postní almužny zapojit naleznete na letáčcích vyvěšených na nástěnce v kostele nebo na webových stránkách Oblastní charity Znojmo.

Ludvík Mihola

VÝZVA

Znáte zajímavého člověka z vaší farnosti, s nímž byste si rádi přečetli rozhovor? Chcete někomu veřejně poděkovat, poblahopřát nebo na něj vzpomenout? Napište nám o něm.

Máte dotaz k životu v našich farnostech a nevíte koho se zeptat? Napište nám, pokusíme se dotaz položit za Vás. Vlastníte staré fotografie zachycující život v našich farnostech, podělte se s námi o ně, rádi je příležitostně uveřejníme.

farni.zpravodaj@outlook.cz
vaše redakce

Svatí ve znojemských kostelích: Sv. Filomena

V minulém čísle zpravodaje jsme se seznámili se sv. Markétou, jejíž socha stojí po levé straně obrazu sv. Floriána v kapli sv. Olympia v kostele sv. Michala. Dnes se podíváme na sv. Filomenu, která stojí po pravé straně obrazu.

Svatá Filomena je katolická svěřice, která žila ve 3. století. Byla dcerou vládce malého státu v Řecku. Zemřela mučednickou smrtí ve věku čtrnácti let.

Její rodiče dlouho nemohli mít děti a až po tajném přijetí křesťanské víry se jim narodila dcera. Dali jí jméno Lumena, což znamená „světlo víry“. V 11 letech se Filo-

mena zaslíbila Kristu. Rodiče svou dceru milovali tak moc, že ji chtěli mít stále u sebe. Proto ji také vzali s sebou do Říma, když jim kníže Dioklecián hrozil válkou. S Filomenou se setkal císař Dioklecián a chtěl si ji vzít za manželku. Sliboval, že dá otci Filomeny celou moc jeho říše. Tehdy jí bylo 13 let. Odmítla ho, protože své panenství již zaslíbila Bohu a císař jí dal uvěznit na 40 dní. Podle legendy se jí ve vězení po 37 dnech zjevila Panna Maria. Filomena byla bičována do krve, ale Panna Maria jí ve vězení zahojila rány léčivým balzámem. Pak byla přivázána ke kotvě a vhozena do Tibery, ale anděl poslaný z nebe kotvu uvolnil a Filomenu přinesl na břeh. Dioklecián to připisoval čarodějnickým schopnostem, a tak dal Filomenu vláčet ulicemi Říma připoutanou na voze. Ocitla se opět ve vězení a ve spánku byla zázračně uzdravena. Císař přikázal v zachvatu vzteku, aby ji lučišníci proděravěli svými šípy. Šípy ale nabíraly opačný směr a usmrtily ty, kdo je vypouštěli. Nakonec jí byla setnuta hlava.

(podle Wikipedie připravil IJK)

VÝROČÍ

Před 10 roky zemřel dlouholetý varhaník a vedoucí chrámového sboru od Sv. Kříže pan **Vlastimil Nešetřil**. Narodil se 8.9.1931 v Kutříně (okres Chrudim). Už v chlapeckém věku se u něj projevilo velké hudební nadání. V roce 1952 absolvoval v Brně varhanickou školu a v roce 1954 se ujal uvolněného místa správce kúru a varhaníka u Sv. Kříže ve Znojmě, kde téměř 42 let denně hrával při bohoslužbách a cvičil a dirigoval chrámový sbor. Přitom vykonával praktické povolání v keramických závodech a také vyučoval hře na různé hudební nástroje. Jako důchodce pak hrával v obřadní síni znojemského hřbitova. Zemřel 8.3.2007 ve Znojmě.

R.I.P.

Faříště - správné odpovědi:

- 1) Ovoce – 5 (nedosazují se čísla za druh ovoce, ale počítají se pouze kusy)
- 2) Farář „váží“ stejně jako např. 6 ministrantů, nebo 3 misály, nebo zbožná žena se dvěma ministranty apod.

FAŘIŠTĚ

1. úkol: Pozor, chyták! :-)

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{apple} = 3$$

$$\text{apple} + \text{bananas} + \text{bananas} = 9$$

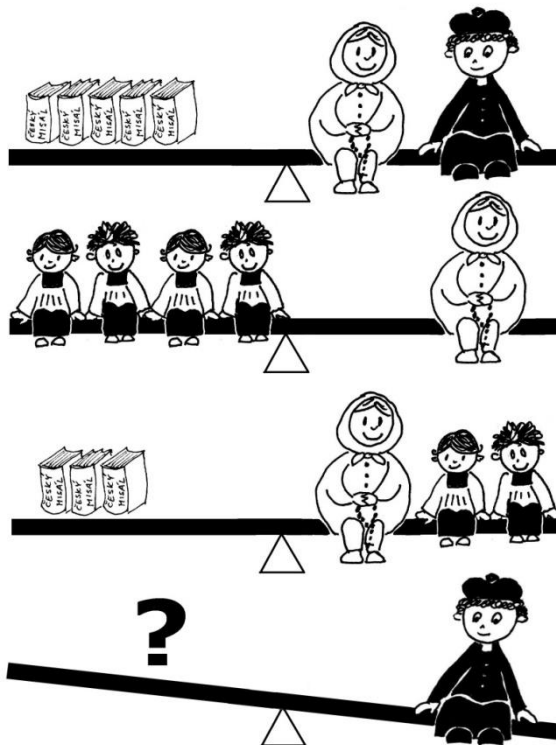
$$\text{bananas} - \text{coconuts} = 2$$

$$\text{coconut} + \text{apple} + \text{bananas} = ?$$

Milí hrávi čtenáři!

Nastává nám doba postní, kdy si z lásky můžeme něco odepřít. Rozhodně bychom si ale neměli odepřít trénink našich mozkových buněk. Proto si dnes můžete zkusit vyřešit tyto obrázkové početní hádanky:

2. úkol: Co „váží“ pana faráře?

(Správné odpovědi najdete vpravo nahoře.) Vaši PaKLíci

Stalo se – krátce

Nakresli tři krále

Již popáté vyhlásil FATYM Vranov nad Dyjí novoroční výtvarnou soutěž, tentokrát s názvem *Nakresli tři krále u Ježíška v betlémě*. Soutěž má celostátní charakter a zapojují se do ní jak školy, tak jednotlivci z různých míst České republiky

Záměrem je připomenout biblickou událost příchodu tří králů do Betléma a zároveň povzbudit děti a mládež, aby rozvíjely své malířské schopnosti. Jednotlivé výtvořené tradičně hodnotí dvě poroty. Odborná a laická. Odbornou tvoří výtvarníci a pedagogové a laickou děti z některé vybrané školy. Loni hodnotila škola Šumná, letos škola Vranov nad Dyjí. Celkem v pěti kategoriích bylo oceněno 31 obrázků. Oceněné obrázky byly vystaveny od 31. ledna do 28. února 2017 v chrámu sv. Kříže ve Znojmě, každý den od 8.00 do 19.00 hodin. Pořadatelé připravili pro oceněné výtvarníky hodnotné ceny.

Zdroj: www.biskupstvi.cz

Uzavření Jubilea 800 let Řádu

V sobotu 21. ledna jsme spolu s dominikánskou rodinou na celém světě uzavřeli velké jubileum 800 let od potvrzení Kazatelského řádu. Děkovnou mši svatou s námi přijel slavit otec Antonín Krasucki a fr. Marek Koukal z olomouckého konventu. Potěšila nás hojnější účast farníků a také přítomnost obou kněží z farnosti – otce děkana Jindřicha a otce Martina.

Kázání otce Antonína bylo krátké a povzbudivé – s obnoveným nadšením věrně přistupovat ke každodenním úkolům. Usilovat o svatost a to se srdcem širokým, soucitným a také hluboce radostným. Dívat se na sv. Dominika a mluvit s Bohem o lidech a s lidmi o Bohu...

sestry dominikánky

Zimní pouť do Šaštína

V sobotu 21. ledna jsem jela s přímětickou farností na pouť do Šaštína. Je to významné poutní místo s nádhernou bazilikou P. Marie Sedmibolestné – hlavní patronky Slovenska. Je místem, které ročně navštíví několik desítek tisíc poutníků. Na hlavním oltáři je umístěna socha Sedmibolestné P. Marie z roku 1564.

Vyjížděli jsme ráno v půl osmé, a přestože bylo hodně chladno (mráz -12 st.), se-

šla se skupina asi 25 poutníků. Spolu s námi jeli otcové M. Coufal, P. Sobotka, J. Čoupek a jáhen Daniel.

Program poutního dne byl následující: v 10.30 hod. modlitba růžence v Bazilice, poté v 11 hod. mše sv., pak zastávka s prohlídkou kostela Povýšení sv. Kříže v Lanžhotě, kde působí P. Jos. Chyba, kterého mnozí z poutníků znají. Nakonec se nám věnoval P. Jos. Ondráček v Břeclavi. Dozvěděli jsme se něco z historie jejich moderního kostela sv. Václava – je postavený na místě původního kostela, který byl zničen bombardováním během druhé světové války. Nový kostel byl postaven skoro po 50 letech, jeho stavba začala v r. 1992, dokončen byl v r. 1995. Prohlédli jsme si zajímavý interiér s krásným, ručně vyřezávaným betlémem.

Během cesty jsme se modlili, pěkně jsme si zaspívali a také si vzájemně popovídali. Vzhledem k velkému chladu byl preventivně dodržován pitný režim (horký čaj a další zahřívací nápoje). Na konci cesty jsme si pochvalovali, jak se nám pout' vydařila a vzájemně si poděkovali za milé společnosti.

Na závěr chci nejen za sebe, ale za všechny poutníky moc poděkovat kněžím, kteří nás doprovázeli a pout' naplánovali. Veliké Pán Bůh zaplať. Za vděčné poutníky
Hedvika Šplíchalová

Společné setkání matek

V pátek 27.1. po mši svaté se v dominikánském klášteře setkala patnáct maminek, které se sešly ke společné modlitbě. Společné setkání skupinek matek z farností Louka, Mikuláš a od sv. Kříže se konalo k příležitosti tridua (tři dny modliteb). Tridium se pořádá čtvrtletně a spojuje všechny skupinky matek v modlitbě za jednotné úmysly. Bylo velice povzbudivé pozorovat, kolik matek se touží spojit v modlitbě za své rodiny a za mnoho dalších dobrých úmyslů. Více se můžete dozvědět na adrese www.modlitbymatek.cz.
ej

Setkání redaktorů farních zpravodajů v Brně

V sobotu 11.2. se v Brně na Petrově uskutečnilo setkání redaktorů farních časopisů vydávaných v Brněnské diecézi. Na úvod více jak 30 účastníků pozdravil biskup Voj-

těch, který jim poděkoval za jejich práci. Následovala společná mše sv. celebrowaná generálním vikářem Mons. Mikuláškem v kapli brněnské katedrály. Další část setkání se odehrála v prostorách biskupství. Zde jednotliví účastníci představili „svoje“ farní periodika, kterých v diecézi vychází několik desítek. (Život farností Znojma je druhým nejdéle vycházejícím zpravodajem v naší diecézi a patří rovněž k časopisům s největším nákladem. Je také jedním z mála, který vychází měsíčně.) Další částí setkání byla beseda s Mgr. Patrikem Divišem, který v České televizi vede Centrum náboženské tvorby, kde vznikají pořady jako Cesty víry, Uchem jehly, Křesťanský magazín anebo přenosy bohoslužeb.

Na závěr naše setkání navštívil P. Pavel Kafka, který odpovídá za materiální zajištění kněží a pastorače naší diecéze, aby nás seznámil s novým systémem spolufinancování chodu naší diecéze ze strany farností a donátorů (tzv. fondem PULS). Nutno podotknout, že celé setkání přineslo řadu podnětů pro další práci a bylo dobře organizačně zabezpečeno, za což patří dík paní Martině Jandlové z Brněnského biskupství.
Ondřej Lazárek

Účastníci společného setkání redaktorů farních zpravodajů

Příměťice na rybníce

V neděli 12. 2. nás už potřetí svolali otcové z Přímětic, abychom si přišli zabruslit na přímětický rybník. Na led jsme si kromě bruslí přinesli i hokejku. Po několika nasmělých krůčcích jsme si osvěžili bruslení a za chvíli jsme bruslili jako praví hokejisté. Sešlo se nás hodně. Postupně nás sice ubývalo, ale pořád nás bylo dost k utvoření týmů. Bruslili jsme, dokud jsme viděli na puk. Po rozloučení jsme se odebrali domů. Doufám, že Pán dá, aby příští rok rybníky zase zamrzly a my si mohli zase zahrát. Byla to super akce.

Tadeáš Šalomon

Kalendář – březen 2017

28.2. Út	Masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána. Začátek v 9.20 na nám. Svobody, následně průvod centrem města. Přidejte se v masce!
1.3. St	POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného postu, mše sv. s udílením popelce v 8 h u Sv. Jana Kř., v 16 a v 18 h u Sv. Kříže, v 17h v Mramotících, v 18 h v Příměticích a v 18 h. v Louce pobožnost Křížové cesty po městě v 19.30 h, začíná se v kostele sv. Alžběty u staré nemocnice, končí u Sv. Michala
2.3. Čt	setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře u sv. Kříž, téma Postní doba – animátor P. Martin Höning mše sv. s udílením popelce v 17 h v Kuchařovicích adorace před 1. pátkem u Sv. Mikuláše ve 20 h
3.3. Pá	První pátek – od 15 h adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže, v 17 h mše sv., následně setkání účastníků Obnovy v Duchu sv.
4.3. So	POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA pro muže od 9 do 16.30 h v sále dominikánského kláštera (P. Josef Novotný z Brna, téma: Sedm hlavních hříchů) měsíční pouť v Hl. Mašůvkách – v 17 h - P. Zdeněk Drátka z Telče (autobus ze Znojma v 16 h)
5.3. Ne	při mši sv. v 8 h u Sv. Kříže zpívá sbor z Jindřichova Hradce
10.3. Pá	mše sv. pro děti v 17 h u Sv. Kříže
16.3. Čt	setkání seniorů (KLAS) – Tvoříhráz po stopách Dominikánů. Pojede se buď autobusem, nebo osobními auty. (Bude upřesněno v ohláškách.)
17. – 19.3.	POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA V BŘEŽANECH , P. Kamil Vobr, bližší informace na www.hedvicky.cz
18.3. So	odpoledne pro kluky na faře u sv. Kříže od 14 h PEKAŘSKÁ POUŤ v Tasovicích u sv. Klementa Hofbauera – mše sv. v 16 h - P. Vojtěch Novák z Rakovníka
19.3. Ne	Křížová cesta v Popické kapli v 15 h (pěší nepůjdu)
20.3. Po	SLAVNOST SV. JOSEFA (přesunuto z 19.3.) – mše sv. jako v pondělí
25.3. So	SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ – mše sv. v 18 h u Sv. Kříže Modlitba se zpěvy z Taizé v 19h v kostele sv. Michala
26.3. Ne	ze soboty na neděli začíná letní čas , tak nezaspěte na nedělní mši sv.
30.3. Čt	setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře u Sv. Kříže – téma Právnícké rady pro seniory – animátor JUDr. Lad. Lukeš.
31.3. Pá	ŽELEZNÝ POUTNÍK – tradiční noční postní pěší pouť ze Svatého Kopečku u Olomouce na Sv. Hostýn. Ze Znojma pojede autobus v pátek v 15 h (přihlásit se je možné v Louce nebo v Příměticích). Odvážní poutníci jsou zváni na společnou cestu. Bližší informace na webu www.farnostlouka.cz .
1.4. So	Konference „Zdravotník – křesťan v dnešní nemocnici“ v Sále Milosrdných bratří v Brně, program od 8 do 15 – 16 h (mše sv., přednášky), cena 450 Kč, nutnost přihlásit se na krestan.konference@gmail.com POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA pro ženy od 9 do 16.30 h v sále dominikánského kláštera (P. Tomáš Wascinski z Tasovic, téma: misijní obnova) měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h (autobus ze Zn. v 17 h)

8.4. So	SETKÁNÍ MLÁDEŽE S OTCEM BISKUPEM v Brně v 8:30 h, autobus pojede od lázni v 6:45 h
8.5. Po	CELODENNÍ PĚŠÍ POUŤ ZE ZNOJMA DO TŘÍ DUBŮ od 6.30 h
27.5. So	BIŘMOVÁNÍ u Sv. Kříže v 10 h
11.6. Ne	1. SV. PŘIJÍMÁNÍ u Sv. Mikuláše v 9 h

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ

- **Sv. Mikuláš** – každou neděli v 16 h (5.3. vede mládež a ministranti, 12.3. duchovní, 19.3. muži, 26.3. ženy, 2.4. rodiče s dětmi)
- **Sv. Jan Křtitel** – každou středu a pátek v 7.30 h
- **Sv. Kříž** – každý pátek v 16.30 h
- **Přímětice** – každou neděli v 18 h
- **Louka** – každou neděli v 17 h
- **Kuchařovice** – každou neděli ve 14.30 h

LYŽARSKÝ POBYT

Farnost Přímětice připravuje na jarní prázdniny od 13. do 18.3. lyžařský pobyt pro mládež na horách. Kdo by chtěl jet lyžovat na Červenohorské sedlo, ať se přihlásí o info u P. Jindřicha na tel. 731 402 652.

POBYT NA FAŘE V HEŘMANOVĚ pro menší děti a nelyžaře

o jarních prázdninách (13.-18.3.). Info a přihlášky P. Pavel Sobotka: tel. 731 402 650.

VÝPRAVA DO FATIMY (červenec 2017)

Již se rýsuje malá skupinka pěších fatimských poutníků: jsme čtyři a máme následující plán: odletíme v pondělí 3.7. v 18:40 z Prahy, 4.7. si prohlédneme Lisabon., 5. - 10. budeme na cestě a 11.-14. prožijeme ve Fatimě a 14.7. večer se z Lisabonu vrátíme do Prahy. Kdo se chce přidat, může volat na mobil P. Jindřicha Čouпка 731 402 652.

FARNÍ KAVÁRNA S NÁSLEDNOU KATECHEZÍ

Každou neděli u Sv. Kříže po ranní mši sv. (cca od 9 do 10 h)

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětí a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání pro kluky** každou (v pořadí) druhou sobotu v měsíci ve 14 h na faře u Sv. Kříže | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 18.30 h): v březnu 3.3., 17.3. a 31.3. | **Zkoušky schůly** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: kněz 738 523 600, služba 723 816 468), **ve Staré nemocnici možnost návštěvy nedělní mše sv. u sv. Alžběty** v 11 h po domluvě s doprovodem dobrovolnice p. Bauerové (tel. 737 802 498)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 3/2017 vyšlo 24/02/2017 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.